

M ē g ē n ē m a d ē d ē l ē r i m t ā p a s ē r o k o u t ē s o s a v ē m

1. Lituota lapkrēstē rītmeti

Aš galio ēšgērstē tou pēlka
Kāp pelie ēr bjaurē adīna...
Ka vies pri pat longa kauk vėlko
Ēr ruoda mon šlapē ličīna.

Aš galio soprastē, kou saka
Vērš truobuos tēi debesis joudē...
Ēr lapā, sogolē ont taka,
Ēr kvietkas, katrū nebožoudi...

Aš galio so rodēnio šalto
Kāp bruolio gīventē – be zlastēs...
Aš galio... Je kaktuo negelto
Žēnuojēms, kāp dūms ēšsēsklastēs,

Ka tēik mon ēr bie kas – tik rodou...
Tik lītos no dongaus lig žemēs!..
Aš dūšē tau atdara ruodau...
Vo to... Kāp tēi longā sotemē.

2. Pēlkoujē oterninka adīna

Nesakīsio nieka – nēk i nakti:
Vēitas mon nebūs, bet ožteks tau!..
Ka tomsoms pradies saulelē laktē,
Pasakīsio, ka jau sopratau...

Ka nenuorio daugiau aš tau būtē
Tuo, kou to nebūsi mon vēs tēik.
Tuokēi viejē vedoms metus pūtē...
Bet ju rasint da nuors vēinē lēikt?

Rasint lēikt dā žuodis... Vēina gaida...
Vēina smēlga lonkuo rasint aug?...
Juk rūpesnē džiaugsma nepabaida!..
Netēp svarbo: mažā anū, daug...

Nežičiuok mon sīluos – iškēntiesio
Vėskou, je diel tavēs... Je tik tau!..
Nuors ni kruopa savēs nebtoriesio:
Aš jau tava žingsnēs pavėrtau.

3. Omžēns vāks

Mon saka, ka kriuoctē nemuoko
Kāp lītos par išdaužta longa...
Atvuožnē – kāp pleštīkie – šuoko
Nu kvietkas i padegta dongo.

Mon saka... Bet aš negirdiesio.
Juk kēik če tuo čiesa belēka?!
Ēr sparnū i skrīnē nediesio –
Ēštēščiuo i akmini plēka!..

Je liektē – ta švēlptē so viejo! –
Lai keik, tego pērštās ožbada...
Bet aš bēnt žēnuosio – toriejau...
Kuo daug kas šēmē svietē nerada.